

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa

(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang

Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm

Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu

Sài Gòn 1998

--- o0o ---

Tập 17

QUYÊN THỨ 401

HỘI THỨ HAI

Phẩm

DUYÊN KHỞI

Thứ 1

Tôi nghe như vậy:

Một thuở, Đức Bạc-già-phạm trụ trong núi Thứu Phong thành Vương Xá, cùng với chúng đại Bí-sô năm ngàn người đều A-la-hán. Các lậu đã hết, phiền não không còn, được chơn tự tại, tâm khéo giải thoát, huệ khéo giải thoát, như tập ngựa khôn, cũng như rồng chúa. Bỏ các gánh nặng, đã được tự lợi, hết gút các cỗi, chánh biết giải thoát, chí tâm tự tại, rốt ráo đệ nhất. Ngoại trừ A-nan-đà độc ở học địa, mới được quả Dự lưu. Cụ thọ Thiện Hiện làm thượng thủ.

Lại có chúng Bí-sô-ni năm trăm người đều A-la-hán, Tôn giả Trì Dự mà làm thượng thủ. Lại có vô lượng Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca đều đã thấy lý chắc chắn.

Lại có chúng Bồ-tát Ma-ha-tát vô lượng vô số, tất cả đều được các đà-la-ni và tam-ma-địa, thường trụ ở không, đi cảnh vô tướng, nguyện không phân biệt hằng hiện tại trước. Đối các pháp tánh đủ nhãn bình đẳng, được vô ngại biện, thần thông chẳng lui, ngôn hành thanh cao, chăm siêng chẳng biếng. Diễn nêu Chánh pháp, không chỗ cầu mong. Ứng lý xứng cơ, lia các dối gạt, dối thâm pháp nhãn đến chỗ rốt ráo. Dứt các run sợ, hàng phục chúng ma. Dứt tất cả hoặc, diệt các nghiệp chướng. Trí huệ biện tài, đầy đủ khéo léo. Đã vô số kiếp đại thệ trang nghiêm, ngậm cười trước nói, vui mặt hòa xem. Khen tụng mỹ diệu, biện nói vô cùng. Uy đức tôn nghiêm, giữa chúng không sợ. Khí điều nhàn nhã, tiến tới hợp nghi. Khéo diễn như lưu, nhiều kiếp không hết. Khéo xem các pháp đều đồng việc huyễn, ánh nắng, cảnh mộng, nước trắng, tiếng vang, cũng như không hoa, tượng gương, bóng sáng, lại đẳng biến hóa và thành tâm hương, biết đều không thật, duy hiện như có. Tâm chẳng hạ liệt, vô úy thái nhiên, tất cả pháp môn đều năng ngộ vào. Hữu tình thắng giải tâm hành chỗ tới thông đạt vô ngại, mà cứu vớt đó

thành Tối thượng nhân. Khéo biết thật tánh, nhiếp thọ đại nguyện vô biên cõi Phật. Khắp đối mười phương vô số các Phật, đẳng trì chánh niệm thường năng hiện tiền. Vì độ hữu tình, nhiều sự các Phật, khuyên thỉnh ở lâu quay xe Chánh pháp, diệt các tùy miên, kiến thủ triền cấu. Du hý vô lượng trăm nghìn đẳng trì, dẫn phát vô biên pháp lành thù thắng. Chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát này đủ vô lượng công đức như thế thấy. Danh các ngài là:

Hiền Hộ Bồ-tát, Bảo Tánh Bồ-tát, Đạo Sư Bồ-tát, Nhân Thọ Bồ-tát, Tinh Thọ Bồ-tát, Thường Thọ Bồ-tát, Đức Tạng Bồ-tát, Thượng Huệ Bồ-tát, Bảo Tạng Bồ-tát, Thắng Huệ Bồ-tát, Tăng Trưởng Huệ Bồ-tát, Bất Hưu Kiến Bồ-tát, Thiện Phát Thú Bồ-tát, Thiện Dũng Mạnh Bồ-tát, Thường Tinh Tiến Bồ-tát, Thường Gia Hạnh Bồ-tát, Bất Xả Ách Bồ-tát, Nhật Tạng Bồ-tát, Vô Tỷ Huệ Bồ-tát, Quán Tự Tại Bồ-tát, Đắc Đại Thế Bồ-tát, Diệu Cát Tường Bồ-tát, Kim Cương Huệ Bồ-tát, Bảo Ấn Thủ Bồ-tát, Thường Cử Thủ Bồ-tát, Từ Thị Bồ-tát. Như vậy thấy vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát Ma-ha-tát đều là Pháp vương tử kham nối ngôi tôn vị mà làm thượng thủ.

Bấy giờ, Thế Tôn ở trên tòa sư tử, tự trải ni-sư-đàn, ngồi tréo mu chân, thẳng thân chánh nguyện, trụ niệm đối diện, vào Diệu tam-ma-địa Đẳng trì

vương. Các tam-ma-địa khác đều nhiếp vào tam-ma-địa này, vì là chỗ lưu xuất ra vậy.

Bảy giờ, Thế Tôn chánh tri chánh niệm từ Đẳng trì vương ung dung mà khởi, dùng tịnh thiên nhãn xem xét thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thấy, cả thân vui thích. Từ tướng ngàn quầng tròn dưới hai bàn chân đều phóng sáu mươi trăm ngàn trăm ức muôn ức hào quang. Từ mười ngón chân, hai mu, hai gót, bốn mắt cá, hai ống chân, hai bắp chân, hai đầu gối, hai cổ vế, hai đùi vế, lưng, hông, bụng, vai, giữa rún, trên tim, chữ “đức” nơi ngực, hai vú, hai nách, hai vai gánh, hai bắp tay, hai khuỷu tay, hai cánh tay, hai cổ tay, hai tay, hai tay mười ngón, ót, cổ họng, má cằm, má mặt, đầu đỉnh, trán, hai mày, hai mắt, hai tai, hai mũi, bốn nha nơi miệng, bốn mươi răng, tướng lông giữa mày, mỗi mỗi thân phần đều phóng sáu mươi trăm ngàn trăm ức muôn ức hào quang. Mỗi mỗi quang này đều soi Tam thiên đại thiên thế giới. Từ đây lần nữa khắp soi thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thấy, hữu tình trong ấy, kẻ gặp quang này quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bảy giờ, Thế Tôn lỗ lông cả thân thấy đều hớn hở vui hòa, đều xuất sáu mươi trăm ngàn trăm ức muôn ức hào quang. Mỗi mỗi quang đây đều soi Tam thiên đại thiên thế giới. Từ đây lần nữa khắp

soi thế giới mười phương chư Phật Căng-già sa thấy. Hữu tình trong ấy kẻ gặp quang này quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, Thế Tôn diễn thân thường quang soi Tam thiên đại thiên thế giới. Từ đây lần nữa khắp soi thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thấy. Hữu tình trong ấy kẻ gặp quang này quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, Thế Tôn từ diện môn đây, thè tướng lưỡi rộng dài trùm khắp Tam thiên đại thiên thế giới, vui hòa mỉm cười. Lại từ tướng lưỡi tuôn ra vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức hào quang, quang kia tạp sắc. Từ trong quang tạp sắc đây, mỗi mỗi hiện bảo liên hoa. Hoa kia ngàn cánh, đều sắc chơn kim, các báu trang nghiêm. Quang hoa như thế khắp ba ngàn cõi. Từ đây lần nữa tuôn khắp thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thấy. Trong các hoa đài đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân diễn diệu pháp âm. Mỗi mỗi pháp âm đều thuyết pháp tương ưng sáu món Ba-la-mật-đa. Hữu tình được nghe, quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, Thế Tôn chẳng khởi nơi tòa, lại vào Đẳng Trì Sư Tử Du hí hiện sức thần thông làm cho thế giới Tam thiên đại thiên đây sáu thứ biến động là: động rất động, đảnh rất đảnh; nhảy vọt rất nhảy

vọt, đả²ng rất nhả²y vọt; rung rất rung, đả²ng rất rung; đả²nh rất đả²nh, đả²ng rất đả²nh; rồ²ng rất rồ²ng, đả²ng rất rồ²ng; nổ rất nổ, đả²ng rất nổ; lại khiến cho cõi này Đông vọt Tây lặn, Tây vọt Đông lặn, Nam vọt Bắc lặn, Bắc vọt Nam lặn, trung vọt biên lặn, biên vọt trung lặn, cõi đất thanh tịnh sáng nhuận mềm mại, sanh các hữu tình lợi ích an vui.

Khi ấy, Tam thiên đại thiên thế giới này bao nhiêu địa ngục, bàng sanh, quỷ giới và các ngục vô gián hiểm ác thú khác, tất cả hữu tình đều lìa khổ nạn, từ đây xả mạng được sanh trong người và sáu dục thiên đều nhớ đời trước mình, vui mừng nhả²y nhót, đồng đến chỗ Phật, đem tâm ân cần thanh tịnh đả²nh lễ chân Phật. Từ đây lần lữa quanh khắp thế giới chư Phật mười phương Cẩ²ng-già sa thấy, Phật dùng thần lực sáu thứ biến động. Khi đó thế giới kia các ác thú thấy, tất cả hữu tình đều lìa khổ nạn, từ đây xả mạng được sanh trong người và sáu dục thiên, đều nhớ đời trước mình vui mừng nhả²y nhót, đều ở cõi mình, đồng đến chỗ Phật, đả²nh lễ chân Phật.

Khi ấy, hữu tình Tam thiên đại thiên thế giới đây, và mười phương thế giới Cẩ²ng-già sa thấy kia, kẻ đui năng thấy, kẻ điếc năng nghe, kẻ câm năng nói, kẻ cuồng được nhớ, kẻ loạn được định, kẻ nghèo được giàu, kẻ trần được áo, kẻ đói được ăn,

kẻ khát được uống, kẻ bệnh được trừ lành, kẻ xấu được đẹp đẽ, kẻ hình tàn được đầy đủ, kẻ căn khuyết được viên mãn, kẻ mê ngất được tỉnh ngộ, kẻ mệt buồn được yên vui. Khi đó các loại hữu tình tâm bình hướng nhau như cha như mẹ, như anh như em, như chị như em, như bạn như thân. Là tà ngữ nghiệp mạng, tu chánh ngữ nghiệp mạng; là thập ác nghiệp đạo, tu thập thiện nghiệp đạo; là ác tìm nghĩ, tu thiện tìm nghĩ; là phi phạm hạnh, tu chánh phạm hạnh; ưa tịnh bỏ ược, vui lặng bỏ ồn, thân ý thái nhiên, bỗng sanh vui diệu, như kẻ tu hành vào định thứ ba. Lại có thắng huệ bỗng nhiên hiện tiền, đều khởi nghĩ này: Bồ thí, điều phục, an nhẫn, dũng tiến, vắng lặng, đế quán, xa lìa buông lung, tu hành phạm hạnh, đối các hữu tình từ bi hỷ xả chẳng rời hại nhau, há chẳng lành thay.

Bấy giờ, Thế Tôn trên tòa sư tử quang minh sáng đặc biệt, uy đức nguy nguy, ánh sáng che Tam thiên đại thiên thế giới và các cõi nước chư Phật Căng-già sa thấy, núi Tô-mê-lô, núi Luân-vi thấy và các cung trời cả long thần cho đến Tịnh cư thấy đều chẳng hiện, như trăng thu tròn đầy ánh sáng nuốt các tinh vân, như mặt trời hè sáng cướp các sắc, như bốn núi chúa đại bảo Diệu cao che khuất các núi làm mất vẻ sáng của kia. Phật dùng thần lực hiện

bản sắc thân làm cho tất cả hữu tình ở Tam thiên đại thiên thế giới này thấy đều xem thấy.

Khi ấy, Tam thiên đại thiên thế giới này vô lượng vô số trời Tịnh cư các trời xuống đến cõi Dục, trời Bốn đại vương chúng và tất cả người phi người thấy đều thấy Như Lai ngồi tòa sư tử uy quang sáng chói như núi Đại kim, nhẩy nhót vui mừng khen chưa từng có, đều cầm các thứ thượng diệu tràng hoa, hương bột xoa thấy, áo mặc, chuỗi lạc, bảo tràng, phan lọng, kỹ nhạc các ngọc và vô lượng thứ hoa sen xanh trời, hoa sen đỏ trời, hoa sen trắng trời, hoa sen hương trời, hoa sen vàng trời, hoa sen hồng trời, cây hoa kim tiền trời và hoa lá hương cùng vô lượng các thứ hoa sanh thủy lục, đem đến chỗ Phật phụng rải bên Phật. Do Phật thần lực các tràng hoa thấy vọt lên xoay quanh hợp thành đài hoa, lượng bằng thế giới ba ngàn đại thiên; rủ lọng thiên hoa, chuông báu phan ngọc văn vẽ muôn màu, rất nên ưa thích.

Khi ấy, cõi Phật đầy màu nhiệm trang nghiêm, in như thế giới Tây Phương Cực Lạc, Phật quang chói sáng Tam thiên đại thiên vật loại, hư không đều đồng kim sắc. Thế giới chư Phật mười phương đều như cát sông Căng-già cũng lại như thế.

Khi ấy, cõi Phật Tam thiên đại thiên đây, do Phật thần lực, tất cả trời người mỗi mỗi thấy Phật

chánh ngôi trước mình đều bảo rằng Như Lai riêng vì thuyết pháp.

Bấy giờ, Thế Tôn chẳng khởi nơi tòa vui hòa mỉm cười, từ điện môn Ngài phóng đại quang minh khắp soi cõi Phật Tam thiên đại thiên và các thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thủy.

Khi đó, tất cả hữu tình ở thế giới Tam thiên đại thiên đây tìm quang minh Phật, khắp thấy thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thủy, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Thanh văn, Bồ-tát, chúng hội vây quanh và tất cả các hữu tình, vô tình, phẩm loại sai khác.

Khi đó tất cả hữu tình ở thế giới chư Phật mười phương Căng-già sa thủy kia, cũng tìm Phật quang minh, cũng thấy cõi đây Thích-ca Mâu-ni Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Thanh văn, Bồ-tát, chúng hội vây quanh và tất cả các hữu tình, vô tình, phẩm loại sai khác.

Bấy giờ, thế giới phương Đông hết Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Đa Bảo, Phật hiệu Bảo Tánh, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên là Phổ Quang thấy đại quang đây đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì, duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Bảo Tánh bảo Phổ Quang rằng: Từ đây phương Tây hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Thần lực Phật kia nên hiện điềm đây.

Phổ Quang nghe rồi vui mừng nhảy nhót thưa Thế Tôn rằng: Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi ấy, Phật Bảo Tánh bảo Phổ Quang rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Tức thì lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm, trao cho Phổ Quang mà dặn rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Bảo Tánh Như Lai gửi hỏi vô lượng, ít bệnh, ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?” Cầm hoa sen này để gửi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Phổ Quang Bồ-tát nhận hoa phụng giáo, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nữ đồng nam đánh lễ chân Phật,

quanh hữu phụng từ, đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu, phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Đông, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng lui đứng một phía.

Phổ Quang Bồ-tát trước thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Đông hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rốt sau tên là Đa Bảo, Phật hiệu Bảo Tánh gọi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chẳng? Việc đời khá nhẫn chẳng? Chúng sanh dễ độ chẳng? Dem hoa sen ngàn cọng kim sắc để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Đông; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Phổ Quang và các quyến thuộc thấy việc này rồi vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Đều tùy căn lành, đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính tôn trọng ngợi khen Phật, Bồ-tát rồi, lui

ngồi một phía. Các cõi phương Đông đều cũng như thế.

Bấy giờ, phương Nam hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Ly Nhất Thiết Ưu, Phật hiệu Vô Ưu Đức, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên là Ly Ưu thấy đại quang này, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Vô Ưu Đức bảo Ly Ưu rằng: Từ đây phương Bắc hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni, sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Thần lực Phật kia nên hiện điềm này.

Ly Ưu nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn, để xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi đó, Phật Vô Ưu Đức bảo Ly Ưu rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền đem ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Ly Ưu mà dặn rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Phật Vô Ưu Đức gửi hỏi vô lượng, ít bệnh ít nã, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an

vui trụ chãng? Việc đời khá nhẩn chãng? Chúng sanh dễ độ chãng?”. Cầm hoa sen này để gởi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm mới đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Ly Ưu Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát, vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu, phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Nam, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua chỗ nào. Đến cõi Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Ly Ưu Bồ-tát trước thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rốt sau tên Ly Nhất Thiết Ưu, Phật hiệu Vô Ưu Đức, gởi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít nã, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chãng? Việc đời khá nhẩn chãng? Chúng sanh dễ độ chãng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc này để gởi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Nam; vì thần

lực Phật mà khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có các vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Ly Ưu và các quyền thuộc thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có, đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngồi một phía. Các cõi phương Nam đều cũng như thế.

Bấy giờ, phương Tây hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên Cận Tịch Tĩnh, Phật hiệu Bảo Diệm, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên là Hành Huệ thấy đại quang đây, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Bảo Diệm bảo Hành Huệ rằng: Từ đây phương Đông hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Hành Huệ nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn, để

xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi ấy, Phật Bảo Diệm bảo Hành Huệ rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Hành Huệ mà dặn rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Bảo Diệm Như Lai gửi hỏi vô lượng, ít bệnh ít nã, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đòi khá nhần chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?” Cầm hoa sen này để gửi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem lòng khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Hành Huệ Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu, phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Tây, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua chỗ nào. Đến chỗ Phật đây đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Hành Huệ Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Tây hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên Cạn Tịch Tĩnh, Phật hiệu Bảo Diệm, gởi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẩn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc đây để gởi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này rải lại thế giới các Phật phương Tây; vì thần lực Phật mà khiến hoa sen này khắp các cõi Phật. Trong đài các hoa đều có các vị hóa Phật, ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi đó, Hành Huệ và các quyến thuộc thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có, đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngồi một phía. Các cõi phương Tây đều cũng như thế.

Bấy giờ, phương Bắc hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Tối Thắng, Phật hiệu Thắng Đế, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên là Thắng Thọ thấy đại quang này, đại địa biến động và Phật thân tướng,

ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi đó, Phật Thích Đế bảo Thắng Thọ rằng: Từ đây phương Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Thắng Thọ nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi đó, Phật Thích Đế bảo Thắng Thọ rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Thắng Thọ mà dặn rằng: Người cầm hoa và đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Thích Đế Như Lai gửi hỏi vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?” Cầm hoa sen này để gửi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến chỗ kia nên trụ chánh biết, chớ đem lòng khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bị nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Thắng Thọ Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ, đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Bắc, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một bên.

Thắng Thọ Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Bắc hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Tối Thắng, Phật hiệu Thắng Đế gọi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Bắc; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen đây khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Thắng Thọ và các quyến thuộc thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có.

Đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngồi một bên. Các cõi phương Bắc đều cũng như thế.

Bấy giờ phương Đông Bắc hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên Định Trang Nghiêm, Phật hiệu Định Tượng Thắng Đức, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên Ly Trần Dũng Mãnh thấy đại quang này, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi đó, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Ly Trần Dũng Mãnh rằng: Từ đây phương Tây Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Ly Trần Dũng Mãnh nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi đó, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Ly Trần Dũng Mãnh rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền đem ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Ly

Trần Dũng Mãnh và dặn rằng: Người cầm hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Như Lai Định Tượng Thắng Đức gọi hỏi vô lượng, ít bệnh ít nã, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chãng? Việc đời khá nhần chãng? Chúng sanh dễ độ chãng?”. Cầm hoa sen này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem lòng khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tôn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu, phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Đông Bắc, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Ly Trần Dũng Mãnh Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Đông Bắc hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên Định Trang Nghiêm, Phật hiệu Định Tượng Thắng Đức gọi hỏi Thế Tôn vô lượng ít bệnh ít nã, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chãng? Việc

đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc để gởi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Đông Bắc; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Ly Trần Dũng Mãnh và các quyến thuộc thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát kia, rồi lui ngồi một phía. Các cõi phương Đông Bắc đều cũng như vậy.

Bấy giờ, phương Đông Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rút sau tên Diệu Giác Trang Nghiêm rất nên ưa thích, Phật hiệu Liên Hoa Thắng Đức, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên Liên Hoa Thủ thấy đại quang này, đại địa chấn động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào có điềm lành này?

Khi đó, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Liên Hoa Thủ rằng: Từ đây phương Tây Bắc hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật nên hiện điềm này. Liên Hoa Thủ nghe rồi nhảy nhót vui mừng, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi ấy, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Liên Hoa Thủ rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao Liên Hoa Thủ và dặn rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Như Lai Liên Hoa Thắng Đức gửi hỏi vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?”. Cầm hoa sen này gửi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bị nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Liên Hoa Thủ Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm đồ cúng thượng diệu phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Đông Nam, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Liên Hoa Thủ Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Đông Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên Diệu Giác Trang Nghiêm rất nên ưa thích, Phật hiệu Liên Hoa Thắng Đức gởi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít nã, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhần chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc này để gởi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Đông Nam; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi đó, Liên Hoa Thủ và các quyền thuộc thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Đều tùy căn lành, đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngòi một phía. Các cõi phương Đông Nam đều cũng như thế.

Bấy giờ, phương Tây Nam hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên Ly Trần Tụ, Phật hiệu Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên Nhật Quang Minh thấy đại quang này, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Nhật Quang Minh Bồ-tát rằng: Từ đây phương Đông Bắc hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni, sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Nhật Quang Minh nghe rồi vui mừng nhảy nhót thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi đó, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Nhật Quang Minh rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Nhật Quang Minh mà dặn rằng: Người cầm hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Như Lai Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức gọi hỏi vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhần chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?”. Cầm hoa sen này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bị nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Nhật Quang Minh Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Tây Nam, mỗi mỗi chỗ Phật, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Nhật Quang Minh Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Tây Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên Ly Trần Tụ, Phật hiệu Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức gọi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhần chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Tây Nam; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình được nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi đó, Nhật Quang Minh và các quyến thuộc thấy việc này rồi vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngồi một phía. Các cõi phương Tây Nam đều cũng như vậy.

Bấy giờ, phương Tây Bắc hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên Chơn Tụ Tại, Phật hiệu Nhất Bảo Cái Thắng, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-

nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên là Bảo Thắng thấy đại quang đây, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bảo Thắng rằng: Từ đây phương Đông Nam hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Bảo Thắng nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi đó, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bảo Thắng rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Bảo Thắng mà dặn rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Như Lai Nhất Bảo Cái Thắng hỏi vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chững? Việc đời khá nhẫn chững? Chúng sanh dễ độ chững?”. Cầm hoa sen này để hỏi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi Phật kia nên trụ chánh biết, chớ đem

tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tôn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Bảo Thắng Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Tây Bắc, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Bảo Thắng Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Tây Bắc hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rốt sau tên Chơn Tự Tại, Phật hiệu Nhất Bảo Cái Thắng gọi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Tây Bắc; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên

mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình được nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Bảo Thắng và các quyến thuộc, thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, lui ngồi một phía. Các cõi phương Tây Bắc đều cũng như vậy.

Bấy giờ, phương Hạ hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên Liên Hoa, Phật hiệu Liên Hoa Đức, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên Liên Hoa Thắng thấy đại quang đây, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Liên Hoa Thắng rằng: Từ đây phương Thượng hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Liên Hoa Thắng nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường

Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Liên Hoa Thắng rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền lấy ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Liên Hoa Thắng mà dặn rằng: Người cầm hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Nhu Lai Liên Hoa Đức gọi hỏi vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?”. Cầm hoa sen này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Liên Hoa Thắng Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Hạ, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Liên Hoa Thắng Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Hạ hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Liên Hoa, Phật hiệu Liên Hoa Đức gọi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhần chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc này để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Hạ; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình được nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Liên Hoa Thắng và các quyến thuộc thấy việc này rồi, vui mừng nhảy nhót, khen chưa từng có. Đều tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngồi một phía. Các cõi phương Hạ đều cũng như thế.

Bảy giờ phương Thượng hết thế giới Căng-già sa thủy, thế giới rớt sau tên là Hoan Hỷ, Phật hiệu Hỷ Đức, hiện vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia có Bồ-tát tên Hỷ Thọ thấy đại quang

đây, đại địa biến động và Phật thân tướng, ôm lòng do dự, đến trước chỗ Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên nào mà có điềm này?

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Hỷ Thọ rằng: Từ đây phương Hạ hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rớt sau tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni sắp vì Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì thần lực Phật kia nên hiện điềm này. Hỷ Thọ nghe rồi vui mừng nhảy nhót, thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nay xin qua thế giới Kham Nhẫn để xem lễ cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Cúi xin hứa cho.

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Hỷ Thọ rằng: Hay thay, hay thay! Tùy ý người qua. Liền cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc, mỗi hoa ngàn tép, các báu trang nghiêm trao cho Hỷ Thọ mà dặn rằng: Người cầm hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta rằng: “Như Lai Hỷ Đức gởi hỏi vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng?”. Cầm hoa sen này để gởi Thế Tôn mà làm Phật sự. Người đến cõi kia nên trụ chánh biết, chớ đem tâm khinh xem cõi Phật kia và các đại chúng mà tự hủy tổn. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát kia uy đức khó kịp, bi nguyện huân tâm, đem đại nhân duyên mà sanh cõi kia.

Hỷ Thọ Bồ-tát lãnh hoa phụng dạy, cùng vô lượng trăm ngàn trăm ức muôn ức Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam đồng nữ đánh lễ chân Phật, quanh hữu phụng từ; đều cầm vô lượng đồ cúng thượng diệu phát dẫn mà đi. Trải qua thế giới các Phật phương Thượng, mỗi mỗi chỗ Phật cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Đến chỗ Phật này đánh lễ hai chân, quanh trăm ngàn vòng, lui đứng một phía.

Hỷ Thọ Bồ-tát trước Phật thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Từ đây phương Thượng hết thế giới Căng-già sa thấy, thế giới rốt sau tên là Hoan Hỷ, Phật hiệu Hỷ Đức gọi hỏi Thế Tôn vô lượng, ít bệnh ít não, ngồi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui trụ chăng? Việc đời khá nhẫn chăng? Chúng sanh dễ độ chăng? Cầm ngàn cọng hoa sen kim sắc để gọi Thế Tôn mà làm Phật sự.

Khi đó, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới các Phật phương Thượng; vì thần lực Phật nên khiến hoa sen này khắp cõi các Phật. Trong đài các hoa đều có vị hóa Phật ngồi trên mu chân, vì các Bồ-tát thuyết Đại Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hữu tình được nghe quyết được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi đó, Hỷ Thọ và các quyến thuộc thấy việc này rồi vui mừng nhảy nhót khen chưa từng có. Đều

tùy căn lành đồ cúng nhiều ít, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Phật Bồ-tát, rồi lui ngồi một phía. Các cõi phương Thượng đều cũng như thế.

Bấy giờ, ở Tam thiên đại thiên thế giới Kham Nhẫn đây, các báu đầy rẫy, các diệu hương hoa rải khắp mặt đất, bảo tràng phan lọng, nơi nơi hàng liệt, cây hoa, cây quả, cây hương, cây hoa dây, cây áo, cây ngọc, các cây lùn tạp, đầy khắp trang nghiêm, rất đáng ưa thích, như các thế giới Liên Hoa, Tịnh Độ Phổ Hoa Như Lai, Mạn Thù Thất Lợi (Bồ-tát) đồng tử, Thiện Trụ Huệ Bồ-tát và bao nhiêu vô lượng đại uy đức Bồ-tát Ma-ha-tát cõi bản xứ cư.

--- o0o ---